

EL SERIÓS AVÍS DE MONTILLA A MADRID

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 8.11.07

El president de la Generalitat, José Montilla, va fer ahir un exercici de realisme polític al sub- ratllar a Madrid la creixent "desafecció" de Catalunya cap a Espanya. Ho va fer des de la lleialtat a l'Estat, però també amb la convicció de qui està gestionant el dia a dia a la Generalitat, amb una estabilitat que va faltar en l'anterior tripartit, i veu que des de l'Administració central no hi ha una resposta "contudent" als grans problemes que en aquests moments té plantejats Catalunya tant en el pla eco- nòmic, per la crisi de les infraestructures, com en el pla polític, pel risc que el Tribunal Constitucional tombi la part substancial de l'Estatut que es va aprovar en referèndum.

El president, representant d'un catalanisme integrador i d'esquerres, amb una concepció federalista de l'Estat, entreveu a l'horitzó una creixent fissura emocional entre Catalunya i Espanya que en part engrosseix l'abstenció i en part alimenta l'independentisme. Una esquerra que si no s'atura pot frustrar de manera irreversible l'encaix amb Espanya de les diferents sensibilitats polítiques catalanes. Montilla no ha anat a Madrid ni a amenaçar ni a plorar. Hi ha anat, com correspon al titular de la primera institució de Catalunya, a llançar una molt seriosa advertència que té com a primer destinatari el Govern socialista de Rodríguez Zapatero.

Conscient que entre les elits catalanes està creixent el fatalisme -- agreujat per problemes com els de l'AVE o la gestió de l'aeroport--, Montilla va donar el seu preocupant avís sense trompeteria i sense referències a les inversions de l'Estat. Ara ja no es tracta de l'estira-i-arronsa entre Solbes i Castells per les xifres, sinó d'una cosa més

profunda: el sentiment que Catalunya continua sent una gran incompresa a la resta d'Espanya, una comunitat maltractada que quan reivindica el que és just se l'acusa d'insolidària.

I aquí és on el president, en un segon discurs, va endurir ahir el seu llenguatge per assenyalar el principal culpable: el PP. És possible que sigui un excés establir, com va fer Montilla, un paral·lelisme entre les maniobres de la dreta per frenar l'Estatut al Constitucional i els cops d'Estat de Franco i del 23-F. Però un al·legat com aquest respon a una realitat palpable als carrers catalans: tres dècades després de restablerta la democràcia, Espanya continua sense entendre la realitat nacional catalana, malgrat que l'Estat autonòmic s'ha consolidat amb gran èxit gràcies a l'impuls català.